

cantie in Beekbergen, waar de familie van Jo en van Frans een zaligen zomer beleven, ontmoeten ze de vader als een eenzame kampeerder. En wanneer daarna Jo den eenzamen man vindt, bewusteloos in zijn tent, brengt ze hem naar haar moeder, waar net de moeder van Frans ook is. Alles komt in orde, en twee paren houden gelijk receptie, een zilveren paar, dat twaalf jaren heeft gemist en het jonge paar, want Frans heeft eindelijk het bewijs gegeven, dat hij zijn drift baas kan blijven.

„Mieks moeilijkheden” stelt een ander jong paar in 't middelpunt van onze belangstelling. Miek is de dartele zuster van Jo en Tim een kandidaat in de theologie. Tim, „die door zijn kunstvoet zo leelijk gehandicapt was, maar nooit over zijn ongeluk klaagde.”

Ze zijn voor elkaar geknipt, die twee. Doch Miek wil het maar niet zien en gelooven. Meent, dat Tims voorkeur gaat naar Hanna, de zuster van Frans. Als ze elkaar dan gevonden hebben, het hooge woord er uit is, dan komt Miek weer in andere moeilijkheden. Want Tim is een Fries, en heeft zijn heele hart verpand aan Friesland. Miek kan zijn liefde voor zijn geboortegrond maar niet deelen. Ook voelt ze zich wat onwennig in het drukke dominees-gezin van Tims ouders en lijkt onder den angst, dat zij óók eens zóó'n dominees-gade en zóó'n huisvrouw zal moeten zijn, met zóó'n wasch aan huis, weck-bedoening en zóóveel rompslomp in een kazerne van een pastorie. Het ergste vindt ze toch, dat ze geen „denneboom” meer zal zien, als Tim alleen maar in zijn dierbaar Friesland dominee wil zijn. Doch een beroep naar Gaasterland brengt Miek het geluk, waarop ze hoopte. Ze heeft nu haar Tim en haar denneboomen en hij zijn Miek en zijn Friesland.

Sini Greup-Roldanus heeft ook een koppel meisjesromans geschreven. Hier vóór me ligt: „De Orchidee van 5 A”. Hierna kan men lezen: „de Grapjas” waarin men vele figuren uit „de Orchidee” met vreugde zal terugvinden. De boeken zijn geïllustreerd door B. Midderigh — Bokhorst. Hoe heerlijk is die omslagteekening, voorstellend de „Orchidee” in eigen persoon. Van Goor, den Haag geeft ze uit, ze kosten

F 2.90 per stuk. De Orchidee is Lot de Bruyn, eenig meisje in 5A. Haar benaming krijgt ze van Jan van Geer, die haar zeer openlijk het hof maakt, maar 't toch niet winnen kan van de stille trouwe liefde van Bert Hoogenboom, die wel zwijgen moet, omdat zijn omstandigheden zooveel minder, bijna hopeloos zijn, vergeleken bij die van den rijken Jan van Geer.

Lot vertelt zelf haar lotgevallen. En boekt dus ook het gezegde van Jan van Geer: „U bent dus de wonderbloem, de orchidee tusschen al die grove veldgewassen”. En hij biedt haar orchideën bij haar eindexamen. Dan sluit ze zich aan bij Bert. Het eerste woord moet wel van haar komen, want zij kan niet aanzien, hoe Bert lijdt, omdat hij haar geen orchideeën kan geven en meent, dat van Geer daardoor een voorsprong heeft op hem, Bert, die geldelijk geholpen moet worden met zijn studie, die zijn moeder met veel huishoudelijke bezigheden moet helpen, wegens de al te krappe financiën. Wat kan die Orchidee vertellen! Hoe verkwikt ze ons hart met de grappige tooneeltjes, de geestige dialogjes, als haar klassegenooten met haar bezig zijn! Hoe ontroerd ze ons, als ze beschrijft, hoe de diepe smart in hun leven komt. Haar vader sterft plotseling. En na de smart, de zorg. Maar de liefde, die het gezin de Bruyn steeds heeft verbonden, is ook dan „van groote kracht.”

S. LUGTEN-REYS.

IXL JONES JAM

De Betere Jam

Tegen lagere prijs

groot assortiment vruchten

Overal verkrijgbaar.

OVER MEISJESROMANS.

Vroeger kwamen we met de zestien jaar zoowat nét uit: „De familie van Herpen”, „De Dochter van den Fabrikant”, „Albertine”, „Frieda en haar nichtjes” — of we vielen, ik voor mijn persoontje tenminste, ineens in „De Wandelende Jood”. Bij een ander is de overgang misschien niet zóó bruusk geweest, maar een feit is 't, dat er een zeer groote afstand bestond tusschen de lectuur, waarvoor we ons op een zeker oogenblik te groot achtten en die, welke dán voor ons klaar lag. Enkele weinige uitzonderingen waren er op deze regel, ik herinner U aan „Op Eigen Wieken” van Louise Alcott, Sturmfels van Marie Boddaert. Tegenwoordig wordt er meer en meer zorg besteed, aandacht gegeven aan het boek voor de meisjes van 16 — 18, dat de 18 tot 21 jarigen in menig geval ook gaarne zullen lezen. Ik experimenteer altijd druk met mijn recensie-exemplaren.

Sommige uitgevers noemen het, op het titelblad of in hun catalogus: „Meisjesromans”. Andere zetten onder den titel: „Voor oudere meisjes”. Nu heb ik mogen kiezen uit een groote stapel, gevormd door vijf uitverkorenen onder de aangeboden lectuur. En het is me, of ik daar accumulatoren van Jonge kracht, frischheid, levensdurf heb liggen.— Wat een vervulling van sombere, eenzame namiddagen, deze boeken, sprankelend van geest, boeiend vertellend van lief en leed, van onbezorgheid en zorg, van succes en tegenslag.— En wat hebben de uitgevers werk van deze uitgaven gemaakt. Vijf turven zijn 't, deze boeken, het een al fleuriger en kleuriger uitgevoerd dan het andere.— Mooie banden, aantlokkende bandomslagen, mooi papier, prettigen druk, goede illustraties.

Ik begin met het Koppel van de vijf. „Hun Geheim” en Mieks Moeilijkheden”. Twee boeken, geschreven door Sanne van Havelte, uitgegeven door W. J. Thieme & Cie, Zutphen, beide met illustraties van Hans Borrebach. Ze kosten F 3.90 per stuk. „Het koppel”. Tegenwoordig combineeren de schrijfsters wel méér. Zoo heb ik pas nog met zoo héél veel genoeg een koppel boeken gelezen van Lout de Bruine, die ze liet verschijnen bij Noordduyn, Gorinchem: „Tusschen potten en Pannen” en „Blafhoek”. Ook meisjesromans. Ze vertellen van dezelfde en nog weer andere personen, doch elk boek is toch een geheel op zichzelf. Wil men ze beide of zelfs alle drie lezen, want er zijn ook koppels van drie, dan is er toch altijd een volgorde, waarin men het meest van de boeken geniet.

Geheel anders dus als onze „Stijfkopje naar School” — etc. etc., tot vijf toe, was 't niet?

De volgorde, waarin men de boeken van Sanne van Havelte moet lezen, gaf ik daarnet al aan. En dan sluit er zelfs nog een derde boek bij aan: „Hanna's Vlucht”, uitgegeven bij van Holkema en Warendorf. Sanne van Havelte heeft in korten tijd de harten van onze meisjes voor zich gewonnen. „Hun Geheim” is hun liefde. De liefde van Jo en Frans. En die moet een geheim blijven, aldus hebben Jo en Frans het samen overlegd — tot Frans getoond heeft, zijn vreeselijke driftbuien te kunnen beheerschen. Hijzelf wil dat met zijn geheele hart. Hoe gaat hij gebukt onder het feit, dat zijn ouders gescheiden leven. De kinderen bij de moeder — de vader alléén. De vader heeft met zijn driftbuien zijn huwelijks-geluk verstoord.

Maar dan, in een allerheerlijkst beschreven va-